

BİR MANDALINA İLE BİN MANDALINA UZUNLUĞUNDAKİ BALINANIN ÖNLENEMEZ ARKADAŞLIĞI

Bir çocuğun elinden düştü mandalina, hop, cumburlop suya! Oradan sürüklendi, sürüklendi...

O da ne? İşte bir balina! Bizim mandalina kendisine hiç mi hiç benzemeyen devasa yarattığı görünce ilkin gözlerine baktı. Balinanın gözleri bedenine göre çok küçüktü. Demek ki dedi açgözlü değil. Boyuna baktı, ağzına baktı. Bakışı, sesi, sıcaklığı sonra kımıldayışı derken bizim sarıcık mandalinayla mavi balina, tüm bunların arasında masmavi Akdeniz’de sarmaş dolaş oluverdiler sımsıcacık. Yıldızlar doluşuverdi koyunlarına. Dalgalar halı oldu yollarına. Az gittiler çok gittiler. Böylece de dost oldular. Dost olunca da birbirlerinin halinden anladılar ve mandalinayı yerine yurduna ulaştırmakta karar kıldılar:

*Düş 'le gerçek birbirine yakındır / Bilmez misin / Düşler / Güçlü düşler /
Gerçek olur er geç.*

*Sen iste / Hemen yola çıkacağız şimdi. / Yüzüne yapraklarını değdirecek /
Senin düş dediğin / Er geç.*

Köpüklü dalgalar, kuşlar yarenlik ettiler bu iki arkadaşta. Sonunda düşü gerçek etti bizimkiler, yüreklerinin yarısı sevinç, yarısı acı. Bir kuyruk çırptı Akdeniz’e balina şimdiye dek görmediğince büyük. Mandalinacık da ulaşıverdi kıyıcığına.

Balinayı sormayın, feda etti etini avcılara zavalıcık; fakat hazin sonunu okurken, Dağlarca’nın güçlü mısralarından, hala gözlerimizin önündedir sarıcığı kıyıya bırakırken çırptığı son kuyruk, attığı son bakış.

Şiir dilinin bellekte kalıcı etkisi, güçlü benzetmeler, yansıma sözcükler, güçlü bağdaştırmalar ile balinanın bakışı, sıcaklığı, ve sesini hissettiren; okurda balinayla tanışma isteği uyandıran “Balina ile Mandalina” size hayat yolculuğunuzda yarenlik edecek bir yapıt; fakat bu kez ayrılmadan, birlikte...

Gökçen Düzkaya Nalçacı